

DECIZIE nr.

privind contestația formulată de SC X SRL
înregistrată la D.G.R.F.P Timișoara sub nr. ..../05.12.2013

Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizată de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad - Inspekția Fiscală pentru Contribuabili Mijlocii cu adresa nr. ..../29.11.2013, înregistrată la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ..../05.12.2013, asupra contestației formulate de

S.C X S.R.L

CUI: ....

sediul în ....., jud.Arad

înregistrată la Activitatea de Inspekție fiscală Arad sub nr. .../27.11.2013 și la Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara sub nr. ..../05.12.2013, și a procedat la analizarea dosarului cauzei, constatând următoarele:

SC X SRL formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală F-AR nr. ..../30.10.2013 emisă în baza Raportului de inspekție fiscală încheiat în data de 30.10.2013, înregistrat la Activitatea de Inspekție Fiscală Arad sub nr.F-AR ..../30.10.2013 solicitând anularea parțială a acesteia pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .... lei și a obligațiilor fiscale accesorii în suma de ..... lei.

Contestația a fost semnată de reprezentantul legal al societății petente, d-nul ..... în calitate de administrator și poartă ștampila societății, așa după cum prevede art. 206 din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Contestația a fost depusă în termenul legal de depunere prevăzut de art. 207 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată.

Fiind îndeplinită procedura de formă, s-a trecut la soluționarea pe fond a contestației:

I. Societatea petentă formulează contestație împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspekția fiscală F-AR nr. ..../30.10.2013 emisă de Activitatea de Inspekție Fiscală Arad,

solicitând anularea parțială a acesteia pentru taxa pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .... lei aferentă consumului de energie electrică care nu a fost refacturat către societatea M SRL și a obligațiilor fiscale accesorii aferente în suma de ..... lei pentru următoarele motive:

În opinia petentei, cunoscută fiind de către organele de inspecție fiscală starea de fapt existentă la momentul desfășurării controlului, pentru o justă evaluarea a implicațiilor fiscale, „trebuia analizată, concomitent, obligația subscrisei de a colecta TVA pentru energia electrică care nu a fost refacturată către M cât și dreptul subscrisei de a deduce TVA aferentă acestei operațiuni. Riscul de pierdere a unor venituri fiscale de către administrația fiscală nu există în această situație și, în consecință, consideră ca măsura luată de inspecția fiscală este contrară principiului neutralității fiscale a TVA, care constituie un principiu fundamental al sistemului comun al TVA instituit de dreptul Uniunii Europene în materie”.

De asemenea, petenta arată că organul de inspecție fiscală deși indică temeiul de drept pentru determinarea bazei de impozitare (art-137 alin.1 lit.a) din Legea 571/2003) și a cotei de TVA aplicată (art.140 alin.1 din Codul fiscal), nu a indicat temeiul de drept pentru încadrarea juridică a faptei constatate (fapta constatată de inspecția fiscală o constituie omisiunea petentei de a refactura consumul de energie electrică), arătând că „operațiunea taxată de organul de inspecție fiscală nu se regăsește în categoria operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei, astfel cum acestea sunt reglementate prin articolele 128-131 din Codul fiscal”.

În raport de cele prezentate mai sus, petenta solicită admiterea contestației.

II. În raportul de inspecție fiscală emis în data de 30.10.2013 care a stat la baza deciziei de impunere contestată, organele de inspecție fiscală din cadrul Activității de Inspecție Fiscală Arad, au constatat următoarele:

Aferent perioadei verificate respectiv septembrie 2011- iulie 2013, societatea verificată a omis să refactureze consumul de energie electrică aferent locației în care si-a desfășurat activitatea societatea M SRL (fuzionată prin absorbție cu petenta în cursul lunii iulie 2013) în calitate de furnizor al petentei, în condițiile în care în cursul aceleiași perioade, societatea X SRL a înregistrat în evidența contabilă, tehnică și operativă și declarativă consumul de energie electrică (în baza facturilor emise de ... S.A în sumă totală de .... lei) din care TVA în suma de ..... lei.

III. SC X SRL sediul în ....., jud.Arad este înregistrată la Oficiul Registrului Comerțului Arad sub nr. J02/.../..., are cod unic de înregistrare ... și are ca obiect principal de activitate „.....” – cod CAEN .....

IV. Având în vedere documentele existente la dosarul cauzei, motivele invocate de petentă și prevederile actelor normative în vigoare, se reține că

Ministerul Finanțelor Publice prin Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara este investit a se pronunța dacă în mod corect și legal, reprezentanții Activității de Inspecție Fiscală Arad au stabilit în sarcina petentei suma totală de .... lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată și accesorii aferente.

În fapt, X Arad SRL a înregistrat în evidența contabilă, tehnico-operativă și declarativă consumul de energie electrică (în baza facturilor emise de ..... S.A) în sumă totală de .... lei din care TVA în suma de .... lei, reprezentând contravaloarea energiei electrice consumată atât de utilajele aparținând X SRL, cât și cea consumată de facilitățile de producție, aflate în proprietatea MSRL, în perioada septembrie 2011 – iulie 2013.

În drept, în cauză sunt incidente următoarele dispoziții legale, astfel: art. 137 alin.1 lit.a, art. 140 alin.1 și art. 155 alin.1 din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare:

„ART. 137

Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării

(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartida obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;

(...)

ART. 140 Cotele

(1) Cota standard este de 24% și se aplică asupra bazei de impozitare pentru operațiunile impozabile care nu sunt scutite de taxă sau care nu sunt supuse cotelor reduse. (...)

ART. 155 Facturarea

„(1) Persoana impozabilă care efectuează o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, alta decât o livrare/prestare fără drept de deducere a taxei, conform art. 141 alin. (1) și (2), trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care ia naștere faptul generator al taxei, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă. De asemenea, persoana impozabilă trebuie să emită o factură către fiecare beneficiar pentru suma avansurilor încasate în legătură cu o livrare de bunuri sau o prestare de servicii, cel târziu până în cea de-a 15-a zi a lunii următoare celei în care a încasat avansurile, cu excepția cazului în care factura a fost deja emisă.(...)”

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezultă că petenta a înregistrat în evidența contabilă, tehnico-operativă și declarativă consumul de energie electrică (în baza facturilor emise de .... S.A) în sumă totală de .... lei din care TVA în suma de ... lei; energia electrică la care s-a făcut referire în prealabil, a fost consumată de către utilajele aparținând atât petentei, cât și firmei M SRL, pe considerentul situării în același perimetru a facilităților de producție aparținând celor două entități distincte; rezultând că în perioada septembrie 2011 – iulie 2013, petenta nu a emis facturi către firma M SRL în care să cuprindă consumul de energie electrică în sumă de .... lei (baza impozabilă), în condițiile în care contravaloarea energiei electrice consumată de facilitățile de producție, utilajele aparținând atât petentei, cât și firmei SC M SRL, a fost suportată de petentă având în vedere că aceasta nu a făcut dovada că respectivele utilaje aparținând SC M SRL au concurat la realizarea de operațiuni taxabile pentru petentă, conform art. 65 din Codul de procedură fiscală, republicat.

Alegațiile petentei referitoare la faptul că „operațiunea taxată de organul de inspecție fiscală nu se regăsește în categoria operațiunilor cuprinse în sfera de aplicare a taxei, astfel cum acestea sunt reglementate prin articolele 128-131 din Codul fiscal” nu au putut fi reținute în soluționarea contestației, având în vedere că energia electrică achiziționată și achitată în totalitate de petentă, așa cum rezultă și din declarațiile reprezentantului legal al acesteia, a fost utilizată și pentru operațiunile taxabile ale unei alte entități, respectiv firma M SRL, astfel că petenta avea obligația emiterii facturilor conform art. 155 alin. (1) din Codul fiscal, către această entitate în legătură cu consumul de energie electrică aferent utilajelor aparținând acesteia.

De altfel, în motivarea celor mai sus descrise este și jurisprudența Curții Europene de Justiție, care a statuat în mod constant că „în cazul în care părțile nu au convenit o sumă de bani, să reprezinte valoarea pe care, beneficiarul serviciilor oferite drept contrapartidă în schimbul furnizării bunurilor, o atribuie serviciilor pe care urmărește să le obțină și trebuie să corespundă cu valoarea pe care este dispus să o cheltuiască în acest scop.” conform Deciziei nr. 33/1993 a Curții Europene de Justiție privind *Empire Stores Ltd v Commissioners of Customs and Excise*.

Referitor la susținerile petentei cu privire la principiul neutralității fiscale a TVA, învederăm acesteia că principiul neutralității este „*principiul pe care se întemeiază sistemul comun al TVA instituit prin Directiva a 6-a și care se opune tratamentului diferit în materie de colectare a TVA al operatorilor economici care efectuează aceleași operațiuni*” și nicidecum un principiu care să permită unui contribuabil exercitarea dreptului de deducere a unei taxe pe valoarea adăugată care nu este aferentă în totalitate realizării operațiunilor sale taxabile în scopul efectuării obiectului de activitate, în condițiile în care așa cum s-a demonstrat în cele ce preced chiar din declarația reprezentantului legal al

petentei, dl. ...., rezultă că „M ȘI X sunt în aceleași clădiri/perimetru și nu pot identifica consumul de energie pentru fiecare”

În legătură cu indicarea de către petentă în motivarea contestației ca motiv de drept a pct. 2.1.3. din Anexa nr. 2 a OPANAF nr. 1021/2013, în virtutea principiului general de drept *nemo censitur ignorare legem in propriam turpitudine* aducem la cunoștința acesteia că, referitor la conținutul actului administrativ fiscal și motivele de nulitate ale acestuia, în domeniu reglementează OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, astfel:

„ART. 43

Conținutul și motivarea actului administrativ fiscal

1) *Actul administrativ fiscal se emite numai în formă scrisă.*

2) *Actul administrativ fiscal cuprinde următoarele elemente:*

a) *denumirea organului fiscal emitent;*

b) *data la care a fost emis și data de la care își produce efectele;*

c) *datele de identificare a contribuabilului sau a persoanei împuternicite de contribuabil, după caz;*

d) *obiectul actului administrativ fiscal;*

e) *motivele de fapt;*

f) *temeiul de drept;*

g) *numele și semnătura persoanelor împuternicite ale organului fiscal, potrivit legii;*

h) *ștampila organului fiscal emitent;*

i) *posibilitatea de a fi contestat, termenul de depunere a contestației și organul fiscal la care se depune contestația;*

j) *mențiuni privind audierea contribuabilului.*

(...)

ART. 46

Lipsa unuia dintre elementele actului administrativ fiscal, referitoare la numele, prenumele și calitatea persoanei împuternicite a organului fiscal, numele și prenumele ori denumirea contribuabilului, a obiectului actului administrativ sau a semnăturii persoanei împuternicite a organului fiscal, cu excepția prevăzută la art. 43 alin. (3), atrage nulitatea acestuia. Nulitatea se poate constata la cerere sau din oficiu.”

Pe cale de consecință, în condițiile în care, lipsa din cuprinsul unui act administrativ a expresiei prezentate de petentă în contestație „*temeiul de drept pentru încadrarea juridică a faptei constatate*” nu se regăsește ca motiv ce determină nulitatea actului administrativ fiscal, alogațiile petentei din contestația formulată nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a acesteia, având în vedere și faptul că în chiar cuprinsul pct. 2.1.3. din Anexa nr. 2 la OPANAF nr. 1021/2013, în legătură cu temeiul de drept nu este vorba de încadrarea **juridică** a

faptei constatate, ci de încadrarea faptei constatate, cu precizarea actului normativ, a articolului (...), ceea ce organele de inspecție fiscală au respectat.

Având în vedere situația de fapt mai sus descrisă rezultă că în mod corect și legal echipa de inspecție fiscală a determinat consumul de energie electrică nefacturat în perioada septembrie 2011 – iulie 2013 de către petentă către firma M SRL conform metodologiei redată în cuprinsul anexei nr.1 la Raportul de inspecție fiscală, respectiv ponderea consumului total de energie electrică cu cheia de repartizare (proporția) determinată pentru fiecare entitate în parte, stabilită prin ponderea numărului de echipamente deținut de fiecare entitate în totalul echipamentelor consumatoare de energie, rezultând proporțiile de 95% pentru petentă, respectiv 5% pentru societatea M SRL, cu consecința stabilirii în sarcina acesteia a taxei pe valoarea adăugată suplimentară în sumă de 5.510 lei.

Referitor la obligațiile fiscale accesorii în sumă totală de .... lei aferente taxei pe valoarea adăugată, calculate în sarcina petentei prin Decizia de impunere nr. F-AR nr. ..../30.10.2013, se reține că stabilirea de obligații fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată reprezintă măsură accesorie în raport cu debitul. Deoarece pentru debitul contestat reprezentând taxa pe valoarea adăugată stabilit suplimentar în sumă totală de .... lei contestația va fi respinsă, rezultă că și pentru capătul de cerere privind obligațiile fiscale accesorii aferente taxei pe valoarea adăugată în sumă totală de .... lei reprezentând măsură accesorie, conform principiului de drept *accessorium sequitur principalem*, contestația va fi respinsă.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei și în temeiul prevederilor art. 137 alin. (1) lit. a), art. 140 alin. (1) și art. 155 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, art. 43, art. 46, art. 65 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, în baza referatului nr. , se

DECIDE

- respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate împotriva Deciziei de impunere nr. F-AR ..../30.10.2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală emisă de Activitatea de Inspecție Fiscală Arad pentru suma totală de ... lei reprezentând

- .... lei taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar
- .... lei dobânzi si penalitati de întârziere

- prezenta decizie se comunica la:

- S.C. X S.R.L.
- AJFP Arad

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată potrivit prevederilor legale la Tribunalul Arad în termen de 6 luni de la primirea prezentei.

DIRECTOR GENERAL,

.....

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.